

314. Jeesus selittää: ”Tie Minun Sydämeeni”

TIE MINUN SYDÄMEENI

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 12. Toukokuuta, 2016.

(Clare) Herra jatkaa meidän vetämistämme lähemmäksi, rakkaat Sydänasukkaat. Hänellä on meidän seuramme nälkä ja Hän jälleen on näyttämässä meille tietä Hänen sydämeensä.

Tänään Hän kutsui Danielin paastoon, periaatteessa vihanneksilla elämistä. Joka päivä minä teen proteiinijuoman kahvitiivistein kera ja se on aivan yhtä herkkua kuin Starbucksin Frappuccinot. Tänään kun menin tekemään tätä, näin sekoittajassa Herran ristiinnaulitun kuvan, kellumassa proteiinijuoman pinnalla. Tunsin piston hengessäni, että tänään Hän pyytää, että luovun tästä nautinnosta, tulen toimeen pelkällä proteiinijuomalla ja pienellä määrällä kahvia. Tämä on minulle vaikeaa, koska se on tavallaan minun aamujeni aloittaja.

Siispä, pyysin Ezekeiliä ”Pyydän, menisitkö Herran luo Raamatun Lupaukset-kirjan avulla minun puolestani ja katsoisit, että onko okei minulle juoda minun tavallinen satsini?” Siispä, mitä hän saikaan muuta kuin ”Himon” siitä, että juon Frappuccinon ja Pyhien Kirjoitusten viesti pelkästä proteiinijuomasta oli Yksinäisyyden otsikon alla, mikä aina, aina iskee minuun kuin sanoen ”Minä tulen sinua varten.”

On olemassa kaksi Pyhää Kirjoitusta, jotka erityisesti heijastavat sitä:

”Silloin sinä rukoilet ja Herra vastaa, sinä huudat ja Hän sanoo: ”Katso, tässä Minä olen.” Jesaja 58:9. Ja ”En Minä jätä teitä orvoiksi; Minä tulen teidän tyköne.” Johanneksen Evankeliumi 14:18.

Siispä näiden viestien perusteella minä erotin sen, mitä en halunnut kuulla: ei Frappuccinoja!

Ja ylistys oli tänään paljon selvempi, kuin mitä se on ollut pitkään aikaan. Herran Sulous oli niin vahvaa. Tämä on ollut minun rukoukseni ainakin pari viikkoa – että sulous ennallistettaisiin. Kuinka minä kadotin sen? Nautiskelemalla mustasta pantteristani ja tuhlaamalla Hänen kallisarvoista aikaansa, tekemällä asioita, joita minun ei olisi pitänyt tehdä. Korjaukseni jälkeen, tuntien Hänen suloutensa puutteen Hänen läsnäolossaan, se oli hyvin, hyvin kivuliasta. Ja minä toivon ja uskon, että se toi minulle syvemmän tason katumuksen. Vaikka pystyin kuulemaan Hänen antavan minulle ohjeita viestejä varten teille kaikille, Hänen suloisen seuransa menettäminen oli todella enemmän, kuin pystyin kestäämään. Uskon oppineeni läksyni, ainakin tällä kertaa. Ja arvostan rukouksianne pitää minut siinä paikassa.

Siispä kun aloitimme aikamme yhdessä, sanoin, ”Oi kiitos Sinulle, Herra, kun kosketat sydäntäni niin suloisesti.”

Hän vastasi... ”Katsohan, kieltämällä itseltäsi pienet asiat, sinä vedät puoleesi Taivaan iloja. Se vaatii vain pienen ponnistuksen, Clare, pienen myöntymisen. Ja Minun läsnäoloni sulous ja rakkautemme täyttyy tuoreella omistautumisen tuoksulla.”

”Minun ihmiseni, jos te haluatte tulla vedetyiksi lähemmäs Taivasta, teidän täytyy oppia kieltämään itsenne ja kulkea itsekieltämyksessä. Te ette voi jatkaa lihan syöttämistä ja odottaa ikuisia palkintoja, sillä liha on Hengen vastakohta ja toinen peruuttaa voiman toiselta. Siispä, jos te haluatte läheisempiä kohtaamisia Minun kanssani ja Taivaan kanssa, kieltäkää itseltänne valittuja murusia ja tulkaa Minun läsnäolooni vahvempina päättäväisyydessä kuin koskaan ennen.”

”Minä en ole helppo saalis. Minun kuninkaallinen arvokkuuteni ei salli Minun olla helppo saalis. Pikemminkin teidän täytyy kurkottaa pois itsestänne, kun etsitte Minun seuraani ja Minun läsnäolon suloutta.”

”Minkä hinnan te olette valmiita maksamaan, Minun rakkaat? Mitä te olette valmiita kieltämään itseltänne Minun vuokseni? Rikas nuori hallitsija oli tehnyt kaiken, mitä laki määräsi, mutta hänen sydämensä oli silti hänen omistuksissaan ja tulevassa perinnössä. Pettymyksen tuottaminen isälleen, oli myös jotakin, jota hän ei kyennyt edes käsittämään... isku vasten kasvoja, hänen isänsä vuosien suunnittelusta ja ahkeroinnista. Kyllä, sukulaiset ja turvallisuus tulevat pitämään teidät poissa korkeimmasta kutsumuksesta, jos te sallitte heidän tehdä sen.”

”Minä kutsuin häntä, mutta tuntemattoman pelosta ja pelosta, että häneltä riisuttaisiin kaikki ihmisarvokkuus, tullakseen kyseenalaisen opettajan kiertäväksi opetuslapseksi, jota Fariseukset ja Kirjanoppineet ylenkatsovat... no niin, se vain oli liikaa. Yhtäkkiä, yhdellä pyyhkäisyllä, hän menettäisi perheensä, joka kutsuisi häntä hulluksi ja korkeasti kunnioitetut ja korruptoituneet Fariseukset tuomitsisivat hänet. Yhdessä yössä hän siirtyisi rikkauksista ryysyihin. Miehestä, jolla on tulevaisuus, mieheksi, jolla on häpeää. Varakkaasta miehestä tavallisen kerjäläisen tasolle. Oi ei, hän ei mitenkään voisi pitää pilkkakruunua, jota kaikille Minun apostoleilleni tarjottiin.”

”Todella, ei yksin köyhyys saa sielua kieltäytymään Minun kutsustani. Köyhyyden leima ja tapa, jolla teitä katsotaan päivittäin, kun alennatte itsenne kerjäläisen tasolle ja elätte yksinomaan almuilla, joita antavat jopa naiset. Siispä moni saa oman arvontuntonsa omistuksistansa. Kun ne riistetään, he tuntevat, että jopa heidän arvokkuutensa on riistetty.”

”Kuten olen kertonut teille monta kertaa aikaisemmin, kukaan ihminen ei ole suuremman hinnan arvoinen, kuin mitä Minä maksoin Golgatalla heistä. Joka ikinen maksoi Minulle Minun ruumiini elämän veren. Siksi, rikkaat ja köyhät ovat arvoltaan samanarvoisia Minun Valtakunnassani. Tämä on jotakin, mikä ei tule ilmeiseksi useimmille, ennen kuin he kuolevat ja sitten he näkevät alastomuutensa Minun edessäni.”

”Varallisuuden kertymät, asema ja saavutukset haihtuvat kuin aamu-usva ja se, mitä jää jäljelle, on vahva todellisuus, ”Mitä sinä teit muiden hyväksi? Ovitko, kuinka annetaan? Ovitko, kuinka rakastetaan?” Päätös jättää maailma seuratakseen Minua, on hyvin vaikea, niin monia seurannaisvaikutuksia. Minun opetuslapseni olivat päättä pahkaa rakastuneita Minuun – he tekivät sen valinnan epäröimättä.”

”Clare kamppaili tämän päätöksen kanssa. Hän ohitti Minun ensimmäisen kutsuni. Mutta Minä annoin hänelle unen, missä Minä sanoin, ”Minä tulen kutsumaan uudelleen.” Ja toisella kerralla hän päätti Minun hyväkseni. Palkkiot olivat kirjaimellisesti tämän maailman ulkopuolelta, mutta pilkka ja halveksunta, mikä seurasi sitä, oli hyvin paljon samaa, kuin mitä opetuslapseni kokivat, kun he lähtivät matkaan Minun ylösnousemiseni jälkeen.”

(Clare) Tunsin, että Herra johdatti minua jakamaan tähän väliin jotakin kanssanne. Senkin riskillä, että pitkästytän tämän kanavan vanhemmat kävijät, jaan kanssanne lyhyesti sen, mitä tapahtui. Tämä on toinen kutsu. Ensimmäisestä kutsusta voitte kuulla minun todistuksissani, kuinka minut tuotiin Herran luo ja matka, jolle Hän on ottanut minut.

Sen aikainen aviomieheni oli Marylandin Yleisten Asioiden Yliopistossa ja hänen vanhempansa tukivat meitä. Hänellä oli ongelmia yhden professorin kanssa noin vuoden jälkeen ja hänet laitettiin koeajalle. Todella, tämä oli Jumalan toimi.

Olin elänyt kristillisen kulttuurin unelmaa. Ihana kolmikerroksinen antiikkinen talo Annapolixen vanhassa osassa, takka joka huoneessa ensimmäisessä kerroksessa, 150 vuotta vanhat antiikkilattiat ja kauniit puiset kaapit hyvin suuressa keittiössä, jossa oli takka ja takapiha, joka rajoittui yhteen vanhimpaan ja kaikkein hienostuneimpaan tilaan Annapolixessa. Me kävimme hyvin tasokkaassa kirkossa D.C:ssä ja pastorina siellä oli Oxfordissa koulutettu mies, jonka lähellä oli ilo olla ja jolla oli hyvin järkeviä kristillisiä opetuksia.

Me näytimme täydelliseltä, ylöspäin etenevältä perheeltä: erittäin hyvin puettuja, uusi auto, muodikas talo ja täydellisen... ONNETTOMIA. En vain huomannut mistä se johtui. Minulla oli kaikkea, mitä halusin, mutta sisältä puuttui jotakin. Olin uudesti syntynyt uskova, täynnä Henkeä ja todistuksena kielillä puhuminen ja olimme juuri saaneet neljännen lapsemme, viikko ennen heinäkuun neljättä päivää.

Mieheni ei ollut onnellinen myöskään. Me molemmat tunsimme, että jotain puuttui. Hän toi kotiin kirjan, muusikko John Michael Talbotin kirjoittaman. Olin kuunnellut hänen musiikkiaan ja syvyys syvyydelle huusi. Hänen musiikissaan oli vain jotakin hyvin puhdasta Jeesuksesta, jotakin mitä en ollut koskaan kuullut nykyaikaisessa, valtavirran kristillisessä musiikissa. Johnilla oli aviossa olevien parien yhteisö muutaman tunnin matkan päässä meistä ja me menimme tutkimaan sitä. Se oli niin erilainen ja sieltä puuttui kaikinainen yhteiskunnallinen aseman tavoittelu ja varakkuus, mitä me olimme kokeneet viimeiset seitsemän vuotta. Mutta, että eläisimme tätä äärimmäistä kristillisyyttä, meidän pitäisi jättää taaksemme kiintymyksemme maailmaan ja kaikki asiat, joita olimme keränneet ja elää ensimmäisten apostolien elämää.

Se vetosi meihin molempiin ja me jätimme kaiken – perityt antiikki huonekalumme, kuukausittaisen tuen hänen vanhemmiltaan, kaikki hienot vaatteet. Me karsimme välttämättömimpään ja aloin opettamaan lapsiani kotona. Aviomieheni sai työn hoitokodista.

Kaikki, mitä voin sanoa, on, että elämäni Jumalassa liiteli ja suhteeni Jeesuksen kanssa oli ekstaattinen, iloinen ja yli kaiken, mitä koskaan ajattelin voivani saada tässä elämässä. Tämä on se, mitä yritän välittää tällä kanavalla: valtava Jumalan rakkaus ja ylevä Hänen tuntemisensa kauneus, meidän ystävänämme ja puolisonamme, puhtaasti hengellisellä tavalla.

Me menimme kolmikerroksisesta antiikkitalosta Annapolixen keskeltä läheltä kaupungin satamaa – muodikkaasta naapurustosta, jossa oli kaikkia koristeita. Menimme yhden huoneen mökkiin, tervapaperi mökkiin. Ja meillä oli juokseva vesi, kun satoi. Lopun aikaa saimme vettä pumppulähteestä. Se oli täyttä Poconosin erämaata, se oli niin kaunista.

Jeesus jatkoi... ”Ja koska tyhjensit itsesi, Clare, Minä täytin sinut ylitsevuotavaksi. Mutta se maksoi sinulle, eikö maksanutkin?”

(Clare) Kyllä se maksoi. Aviomieheni ja minä emme todella olleet tasavertaisessa ikeessä. Hän ei todella ollut samassa paikassa. Hän ei voinut elää läpi vainon, jota saimme, kun elimme niin yksinkertaisesti, siispä hän jätti meidät ja minusta tuli neljän lapsen yksinhuoltaja, lapset olivat 3 ja 11 vuoden väliltä. Kyllä, se oli vaikeaa. Minä siivosin taloja elääkseni, mutta olin hyvin iloinen, koska Jeesus oli minun puolisoni. Todella Hän kattoi minut ja otti aviomiehen työn. Ei lihallisessa mielessä, ei seksuaalisella tavalla, vaan rakastavalla veljellisellä tavalla, aina varustaen minun tarpeeni, aina ohjaten minua rukouksessa. Ja myöhemmin, Hän esitteli minut Ezekielille, jolla oli identtinen kutsumus elämässään, mutta hän myös oli kamppailut, jättäen kaiken taakseen.

Yhdessä me löysimme polun, joka oli vapaa tunnustuksellisista kahleista, se on kuin eläisi hyvin paljon kuten ensimmäisen vuosisadan kristityt elivät Antiokiassa. Me uppouduimme palvelemisen työhön,

elämään vain sallimuksen johdatuksessa, tietäen, millaista on olla tarvitseva ja tietäen, millaista on, kun on paljon.

”Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.” Paavalin Kirje Filippiläisille 4:12.

Jeesus jatkoi... ”Minä olen tässä otettavaksi. Ei kaikkia kutsuta pois yhteiskunnasta elämään äärimmäistä kristillistä elämää, mutta kaikkia kutsutaan olemaan Minun äärimmäisiä rakastajiani ja hylkäämään itsensä kaikissa asioissa. Ne, jotka pitävät elämänsä, tulevat menettämään ne, mutta ne, jotka antavat elämänsä Minulle, tulevat todella löytämään ne.”

”Minä siunaan teidät nyt, että te tulette kuulostelemaan Minun yhä pientä ääntäni sielussanne ja askel askeleelta luopumaan niistä asioista, jotka pitävät teidät poissa syvästä läheisyydestä, johon Minä olen kutsunut teitä. Minä tulen todella täyttämään teidät ylitsevuotaviksi, kun te hylkäätte itsenne kaikissa asioissa.”

(Clare) Ja tässä kohdin tunnen, että minun tarvitsee lisätä jotakin. Pyydän, älkää kiirehtikö myymään omistuksianne seurataksenne Herraa, ellei teillä ole pitävää todistusta, että Hän on kutsumassa teitä tekemään niin. Mutta se, mitä te voitte tehdä joka päivä, on tehdä kaikki rakkauden motiivilla. Tarjotkaa viimeinen kanapalanen sisaruksellenne, kun olette silti nälkäinen. Menkää auttamaan vanhempianne keittiöön tai työhön. Viettäköö aikaa avioeroa kokevan henkilön kanssa, ottakaa ylimääräinen minuutti ajaaksenne joku kotiin. Hylätkää viihde ja suosikaa rukousta sen sijaan ja ehkä rohkaiskaa jotakin puhelimesta. Te ette voi koskaan ammentaa Herraa tyhjäksi.

Ja haluan ottaa tässä hetken ja jakaa kanssanne jotakin, joka on ollut äärimmäisen hengellisen tuottavaa meille. Kun otimme käyttöön ”Oliko Taivaaseennosto todellinen”(The Rapture WAS Real!?!)-kirjan käyttäminen tiedon sanana tai Rhema-viesteissä. Ja kuinka me teemme sen, on, me vain yksinkertaisesti otamme kirjan ja rukoilemme – pyytäkää Pyhää Henkeä johdattamaan teitä ja sitten avatkaa ja alkakaa lukemaan. Se on ERITTÄIN, erittäin tehokasta, koska Herra puhuu minulle näissä eri tilanteissa ja te tunnette Hänen puhuvan teille vastauksen kautta, jonka Hän antaa minulle.

Kun olin kuuntelemassa Herraa ja otin vastaan tätä viestiä, menin ”kirjastoon”, missä pidän tätä kirjaa ja satuin vain saamaan viestin. Otin aikaa todella kuunnella sitä ja näin siinä sanottiin:

Ote Herran viestistä, 15. Heinäkuuta, 2015 – Tulkaa Minun luokseni, Minun kadotettuni & Yksinäiset

Herra sanoo... ”Aina ei näe, mitä kristityn elämän takana on. Te ette näe, millaisia he olivat, ennen kuin Minä sain heistä otteen.”

(Clare) Ajattelen nyt itseäni, Herra. Vau! Ei hyvä, ei ollenkaan hyvä. Itsekäs, ylpeä, syvästi sotkeutunut materialismiin ja vaikutuksen tekemiseen ihmisiin. Kykenemätön syviin ystävyysuhteisiin, antamaan ja vastaanottamaan rakkautta. Mutta jokin minussa muuttui, kun Herra sai minusta otteen. Häneltä vei vuosia muuttaa minut. Mutta se muuttui. En ole täydellinen, minulla on yhä ongelmia kaikkien niiden asioiden kanssa, mutta en ole ollenkaan sellainen kuin olin.

(Jeesus) ”Rakkaus tuli sinun elämäsi. Sellainen rakkaus, josta olit aina unelmoinut: pyhä, rakastava kumppanuus. Minä tulin ja paljastin sinulle, Kuka Minä olin, todella. Ja kuka sinä olit, Minulle. Niin erityinen, niin kovin erityinen. Sinulla ei koskaan ollut ketään, joka olisi kohdellut sinua sillä tavalla, muut eivät koskaan olleet ymmärtäneet sinua.”

”Sinä et koskaan tuntenut turvallisuutta elämässäsi, ennen kuin Minä astuin sydämeesi. Sinä tiesit ilman epäilyksen häivääkään, että Minä Olen Jumala ja kuitenkin ”Minulla ei ollut parempaa”

tekemistä, kuin oleilla sinun kanssasi: ohjaten sinua, suojellen sinua ja opettaen sinua Minun Valtakunnastani.”

”Sinun kirkko kokemuksesi ei ollut yhtään sen parempi, kuin mikään muukaan sinun kokemuksistasi – sinua ei hyväksytty siellä, sen enempää kuin sinua ei hyväksytty ei-kristillisessä yhteisössäkään. Mutta yksi asia sinulla oli: henkilökohtainen suhde Minun kanssani. Sinä kosketit Minun pukuni helmaa, päivä päivän jälkeen ja sen kautta sinä selvisit hengissä pahoista asioista, joita sinulle tapahtui, jopa kirkossa.”

”Katsohan uskonto ja Jumala eivät muistuta toisiaan yhtään. Uskonto on ihmisten vaalima menetelmä päästä lähemmäs Jumalaa. Kun taas, Minä omaksuin sinut ilman sääntöjä ja säännöksiä, jopa ilman tietoa Minun Nimestäni. On heitä, jotka tuntevat Minut sydämissään ja hengessään ja seuraavat kaikkea, mitä Minä pyydän heitä tekemään. Sitten jonakin päivänä, kun aika on kypsä, Minä paljastan itseni heille.”

”On kuitenkin toisia, joita on kohdeltu niin raa’asti elämässään, että heillä ei ole mitään toivoa rakkaudesta tai hyväksytyksi tulemisesta. Minun täytyy yllättää heidät Minun Rakkaudellani. Minun täytyy ottaa heidät sellaisella hetkellä, jota he vähiten odottavat ja suihkuttaa heidät Minun perustavaa laatua olevalla, epäitsekällä rakkaudellani.”

”On monia, jotka syyttävät Minua jokaisesta pahasta asiasta, joita heille on sattunut elämässään, koska he eivät halua luopua synneistään. Jossain sydämiensä sisällä he kuulevat Minun ääneni – mutta maailma ja sen houkutukset voittavat heidät ja he sivuuttavat sen, kunnes on liian myöhäistä.”

”Minä olen aina kutsumassa, aina odottamassa, aina heidän kanssaan, haluten tuoda parantumista heidän elämiinsä. Mutta heidän täytyy vähintäänkin olla halukkaita luopumaan synnistä ja vastaanottaa Minun Rakkauteni. Lihan nautinnot kutsuvat paljon äänekkäämmin kuin Minä, siispä Minun pitää odottaa, kunnes liha on vanha ja heikko.”

”Mutta vielä sittenkään ei ole takeita, että katkeruus, josta he pitävät kiinni, sallii heidän kuulla Minua. Siispä Minä sallin heidän riutua vanhainkodissa, kunnes Minä voin tavoittaa heidät ja tuoda heidät Kotiin Minun luokseni.”

”Voi, kuinka surullista on, kun sielu on sulkenut oven Minun Rakkauteeni ja sillä ei ole mitään, minkä puoleen kääntyä tässä maailmassa.”

(Clare) Siispä minä otan tämän viestin esille, koska tämä oli viesti, jonka sain, kun olin tämän viestin keskellä. Ja se paljastaa niin paljon siitä, kuinka me olemme sidottuja maailmaan ja maailman nautintoihin. Ja kuinka se estää meitä jopa tulemasta pelastetuiksi.

Tiedättehän, monet kysyvät minulta... ”Kuinka sinä vietät kaksi tai kolme tuntia rukouksessa??” No niin, ensin laitan kuulumaan joitakin ylistyslauluja ja laitan sydämeni niihin ja ylistän Herraa niiden myötä. Sitten minulla on Rhema-viesti kirjani, minun tiedon sana/viisauden sana kirjani. Ja tämä nimenomainen kirja, ”Taivaaseennosto OLI totta”, joka sisältää Herran Viestit, annettuina minulle?! – En oivaltanut, mikä vaikutus sillä oli oleva, kun aloin käyttämään sitä saadakseni Rhema-viestejä. Se on ollut niin valaisevaa, koska Herra puhuu suoraan minulle. Siispä otan Rhema-viesti kirjat ja saan joitakin Pyhien Kirjoitusten viestejä ja vain mietiskelen niitä. Sitä, mitä Herra on sanomassa. Ja sitten vietän ehtoollista. Ja jos aikaa on jäljellä, eikä minua kutsuta pois rukoilemasta, minä rukoilen Ristin Asemat-rukousta. Ja hyvin usein ehtoollisen jälkeen, Herra kutsuu minua aloittamaan viestin ottamisen.

Siispä, kaikki kaikessa, se on aikamoinen aika, siinä on vähintään 45 minuuttia ylistystä, toiset 45 minuuttia Herran etsimistä ja sitä, mitä on Hänen sydämellään ja mielessään, kirjoituksista ja Pyhistä Kirjoituksista. Ja sitten, jonkin aikaa Ristin Asemien mietiskelemistä, mikä on hyvin vahvistavaa muuten, kun me näemme, kuinka Hän kärsi. On hyvin rohkaisevaa siinä mielessä, että me voimme nähdä, että me kärsimme samalla tavalla, joka päivä, hyvin pikkuriikkisin tavoin. Ennen kuin tiedänkään, kahden tunnin rukoukseni on ohi. Siispä, niin teen sen. Se on teille kaikille.

Siispä, Herra siunaa teidät ja Minä toivon, että Hän on puhunut teidän sydämiinne näiden viestien kautta. Hän varmasti rakastaa teitä tarpeeksi, saadakseen minun huomioni joka päivä ja kääntää minun elämäni ympäri, niin että minä syötän teille sitä, mitä Hän syöttää minulle.

Herra siunaa teidät kaikki. Ja pyydän, pitäkää meidät rukouksissanne.